

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.045 van 19 juni 2000
in de zaak A. 92.450/VII-21.483.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te GENT,
A. Van Lokerenstraat 16

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 7 juni 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2000 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 mei 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 9 juni 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 juni 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN, die loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Joegoslavische nationaliteit, komt België binnen op 2 augustus 1999 en verklaart zich vluchteling op dezelfde dag.

1.2. Op 24 mei 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf.

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2000 luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene beweert een etnische Albanees afkomstig uit Korenice, gemeente Gjakove, te zijn. In het begin van de oorlog zouden betrokkene en zijn ouders door twee Servische politieagenten uit hun woning verjaagd zijn en verplicht zijn hun dorp te verlaten. Samen gingen zij naar Prizren om vervolgens met andere vluchtelingen naar Albanië te gaan. Na een verblijf van een maand in Kukes en drie maanden in een vluchtelingenkamp te Shkoder besloot betrokkene Albanië te verlaten. Via Italië en Frankrijk reisde hij naar België, waar hij op 2 augustus 1999 aankwam en asiel aanvraagde. Betrokkene meent niet terug te

kunnen naar Kosovo omdat hij geen nieuws heeft over zijn ouders en er geen werk en geen huis meer heeft.

Er dient te worden opgemerkt dat ernstig kan getwijfeld worden aan betrokkene's beweerde afkomst uit Kosovo. Betrokkene is niet in het bezit van enige identiteitsdocumenten. Op de vraag naar omliggende dorpen in de buurt noemde betrokkene Bec, Novosell, Rostok en Repoј op, terwijl Bec op een tien-vijftiental kilometer van Korenice gelegen is en aldus geenszins een aanpalend dorp is. De dorpen Rostok en Repoј zijn bovendien op geen enkele topografische kaart van Kosovo terug te vinden. Daarnaast kon betrokkene de postcode van zijn regio niet weergeven. Een rivier in Kosovo is hem onbekend. Verder kon betrokkene geen enkele fabriek uit zijn streek opnoemen. Ook de naam van een school was hem onbekend.

Wat er ook van zij, betrokkene heeft geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat hij bij een eventuele terugkeer naar Kosovo nog een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren. De algemene Servische repressie ten aanzien van de Albanese gemeenschap in Kosovo en de oorlogssituatie in Kosovo beantwoorden niet meer aan een objectief gegeven en zijn niet meer actueel. Overeenkomstig resolutie 1244 aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 10 juni 1999 trokken de Servische troepen en autoriteiten zich immers uit Kosovo terug en werd de regio onder internationaal bestuur en toezicht geplaatst. Het feit dat betrokkene geen nieuws heeft over zijn ouders alsook het feit dat hij in Kosovo geen werk meer heeft en niet meer over een woning beschikt zijn daarenboven problemen van persoonlijke en socio-economische aard, welke als dusdanig niet binnen de werkingssfeer van de Vluchtelingenconventie ressorteren.

De Commissaris-generaal meent dat het in deze omstandigheden niet noodzakelijk is betrokkene te horen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk en kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de weigering tot verblijf besloten door de

gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 24 mei 2000.

De COMmissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.
(...).".

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan ingewilligd worden, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat aan de eerste voorwaarde is voldaan, omdat enerzijds op basis van de bestreden beslissing verzoeker op elk ogenblik naar zijn land van herkomst kan worden teruggestuurd en anderzijds omdat hij tot op heden nog steeds is opgesloten in het Transitcentrum 127bis te Steenokkerzeel;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert "van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de hoorplicht en de rechten van verdediging", doordat verzoeker bij de behandeling van zijn dringend

beroep door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet mondeling werd gehoord, terwijl hij in zijn dringend beroep van 24 mei 2000 schriftelijk deed gelden dat hij een ander interview met een advocaat wou;

3.2.2. Overwegende dat, hoewel de Commissaris-generaal niet is verplicht om verzoeker te horen in het kader van de administratieve procedure, hij ertoe is gehouden te motiveren waarom hij niet is ingegaan op de schriftelijke vraag van verzoeker om te worden gehoord in aanwezigheid van een Advocaat van zijn keuze, wat hij niet heeft gedaan, zodat het eerste middel in die mate ernstig is; dat bijgevolg is voldaan aan de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

3.3.1. Overwegende dat, wat de derde voorwaarde betreft, verzoeker het volgende aanvoert :

"Gelet op het bevel tot het verlaten van het grondgebied, dat volgt op de bestreden akte, met als gevolg dat verzoeker terug naar de Federale Joegoslavische Republiek zal worden teruggeleid, dient er voor zijn leven of vrijheid te worden gevreesd.

Gelet op de niet afdoende en weinig zorgvuldig gemotiveerde beslissing.

Dat verzoeker door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet mondeling werd gehoord.

De onmiddellijke uitvoering van deze bestreden beslissing dreigt aan verzoeker een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel te berokkenen.

Dat verzoeker van Albanese origine en afkomstig is uit Kosovo.

Dat verzoeker, gezien de bloedige uitroeiingsoorlog die er plaats vond en gezien de onzekere politieke situatie aldaar, niet naar Federale Joegoslavische Republiek kan teruggeleid worden.

Dat immers dient vastgesteld te worden dat de regio in geen geval als politiek stabiel kan beschouwd worden, daar in eerste instantie President Milosevic, die verantwoordelijk wordt gesteld voor de massamoorden in Kosovo, nog steeds in de Federale Joegoslavische Republiek aan de macht is en blijft.

Dat een nieuwe inval van Servische troepen in Kosovo niet uitgesloten is (cfr. artikel uit 'De Morgen' dd. 24.02.2000 'Navo bezorgd over Servische troepenopbouw nabij Kosovo', stuk 3).

Dat desondanks de aanwezigheid van een internationale troepenmacht het etnisch geweld in Kosovo opnieuw opblaait (cfr. artikel uit 'De Morgen' dd. 14.02.2000 'Etnisch geweld laait weer op in Mitrovica' stuk 3).

Dat uit het rapport van Amnesty International 'Federal Republic of Yugoslavia (Kosovo). Update from the field', dd. januari 2000 blijkt dat de toestand in Kosovo momenteel verre van optimaal te noemen is (cfr. stuk 4).

Het rapport stelt in Kosovo een 'disturbing increase in human rights abuses' (P. 1) vast, verder 'there is been little progress towards the full deployment of an international civilian police force in Kosovo' (p. 2) en 'there has been a marked increase in criminality in Kosovo and the administration has been unable to establish a functioning judicial system' (P. 4).

Dat een terugleiding van verzoeker, etnische Albanees, naar de Federale Joegoslavische Republiek dus zonder twijfel nog steeds een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel teweeg brengt en schending inhoudt van artikel 33 (non-refoulementbeginsel) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951.

De opschorting van het bevel dient dan ook te worden bevolen.";

3.3.2. Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel er voor verzoeker in bestaat dat hem de mogelijkheid werd ontnomen om zijn asielrelaas persoonlijk toe te lichten in aanwezigheid van zijn Advocaat, terwijl hij hiertoe een schriftelijk verzoek had ingediend dat niet werd beantwoord door de eerste verwerende partij; dat de enige mogelijkheid om dit nadeel te verhelpen erin bestaat om de bestreden beslissing te schorsen, zodat een nieuw verhoor kan plaatsvinden, na intrekking van de bestreden beslissing; dat bijgevolg is voldaan aan de derde voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2000 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 mei 2000 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien juni tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
 K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.